

РЕШЕНИЕ

№ 23588

гр. София, 09.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Къосева
Георги Бозуков

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5431** по описа за **2025** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от К. П. В., ЕГН [ЕГН], чрез адв. С. П., срещу Решение от 08.04.2025 г., постановено по НАХД № 14351/2024 г., по описа на Софийския районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 22-ри състав, с което е потвърден Електронен фиш, серия К № 9381413, издаден от СДВР, с който на касатора на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4 вр. ал. 1, т. 3 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв., за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 от с.з.

Иска се отмяна на оспореният акт, като неправилен. Твърди се нарушение на съдопроизводствените правила при постановяване на оспореното решение, изразяващо се в неправилно установяване на фактите, обосновали издаването на ЕФ. Сочи се, че в атакуваното решение не е обективизирана извършената от съда дейност по събиране, оценка и анализ на приобщените доказателства. Алтернативно моли, делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се представлява. С представена молба от 23.06.2025г. излага становище по същество на спора. Претендира присъждане на разноски съобразно представен списък.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован, не се представлява. В представени писмени бележки от 24.06.2025г., чрез проц. си представител гл. юрк. П., излага

подробни съображения за неоснователност на касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение от страна на касатора.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд – София - град, XXIV касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Съобразно чл.218 ал.1 и ал.2 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само по наведените в жалбата касационни оплаквания, като за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон, следи служебно. Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка:

На 04.07.2024г. в 14:56 часа в [населено място], [улица]до № 9, с посока на движение от [улица]към [улица]е засечена скоростта на движение на МПС “Т. К.“, с регистрационен номер СВ 5604 РВ. Отчетена е скорост на движение 76 км/ч, при разрешена 50 км/ч или превъзхождение с 26 км/ч. Като собственик, на когото е регистрирано МПС/ползвател е касаторът К. В.. Въз основа на тези данни е издаден електронен фиш от СДВР за налагане на глоба в размер на 200 лева на собственика на автомобила за нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП., като се сочи нарушението да е извършено в условията на повторност в едногодишен срок от влизане в сила на електронен фиш серия К №8143424 на 03.01.2024г.

Описаната фактическата обстановка решаващият състав на съда е установил въз основа на съдържащите се в приобщената по делото административнонаказателна преписка доказателствени материали, а именно: разпечатка от техническото средство за регистрирани нарушения на максимално разрешената скорост, протокол за проверка, писмо от БИМ, справка за водача, заповеди, снимков материал и другите приложени писмени доказателства.

За да потвърди ЕФ СРС е приел, че В. от обективна и субективна страна е нарушил разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, за което законосъобразно и е наложено административно наказание.

Така постановеното решение е валидно, допустимо и правилно.

Разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП урежда максималните скорости на движение, с които водачите на МПС следва да се съобразяват, при движение в населено място и извън него, съобразно категорията МПС. Отклонение от това правило е въведено в ал. 2, в която е посочено, че когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак. В случая не е спорно, че участъка от пътя, по който е управлявано процесното МПС е бил с ограничение от 50 км.ч. В тази връзка, възраженията на касатора, че не е изяснена действителната пътна обстановка на останалите участници в пътното движение в ирелевантно. След като е в населено място и няма знак, който да сигнализира за скорост различна от посочената в ал. 1, то разрешената максимална скорост за движение в населено място е 50 км.ч.

Измерената величина на скоростта, с която е управлявано процесното МПС е 76 км.ч., т.е. налице е 26 км.ч. превъзхождение. Скоростта е установена с АТСС ARH CAM S1 120CCB2, за което е

представено Удостоверение за одобрен тип №17.09.5126. Следва да се отбележи, че в цитираното удостоверение е посочено, че е със срок на валидност 07.09.2027 г. Следователно средството може да бъде използвано за измерване на скоростта. Единственото условие е АТСС ARH CAM S1 120ССА2, с която е констатирано нарушението да е преминала метрологична проверка, а в случая такава е извършена на 27.02.2024 г., видно от протокол № 023-СГ-ИСИС. Всичко изложено обосновава извод, че към датата на използване на АТСС ARH CAM S1 120ССА2 /04.07.2024 г./, същата е била в период на валидност на извършената метрологична проверка.

Съгласно разпоредбата на чл.182 ал. 4 от ЗДвП, когато нарушението по ал. 1, т. 1 - 5, ал. 2 и ал. 3, т. 1 - 5 е повторно, наказанието е предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер, като решаващият състав на СРС е изложил подробни мотиви по отношение на размера на наложената глоба, с които настоящия състав се солидализира изцяло.

Юридическите факти, обуславящи ангажирането на административнонаказателната отговорност на касатора са безспорно установени, субсимири са под съответните материално-правни норми, а при издаване на ЕФ не се констатира съществени нарушения на процесуалните правила, поради което изводите на съда за законосъобразност на издадения електронен фиш са правилни.

При постановяване на оспореното пред АССГ решение не са осъществени релевираните с жалбата касационни основания или други, сред тези, за които касационната инстанция следи служебно-чл.348, ал.1, т.2 НПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН, вр.чл.218, ал.2 АПК: съществени процесуални нарушения, свързани с правораздавателната власт на СРС, законността на състава, дължимата за съдебното решение писмена форма и нейните реквизити, както и със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба.

Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка. Предложената от СРС аргументация е съответна на фактическите установявания по делото и отговаря на възраженията на жалбоподателя. Поради това, касационната инстанция намира за ненужно да я преповтаря, като на основание чл.221, ал.2 АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН препраща към мотивите на оспореното решение. Следва да бъде посочено и това, че решението на СРС е в съответствие с вече трайно формираната практика на АССГ по въпросите, повдигнати с касационната жалба, с която касационният състав се съобразява.

По изложените съображения, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на спора, в полза за ответника се дължат разноски. Процесуалното представителство на ответника е осъществено от юрисконсулт, чието възнаграждение съдът определя в размер на 80 лева на основание чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ, във връзка с чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл. 1, вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, , XXIV касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение 08.04.2025 г., постановено по НАХД № 14351/2024 г., по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 22-ри състав.

ОСЪЖДА К. П. В., ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.